

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/57/2022
Identifikačné číslo spisu:	6119445537
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6119445537.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobcu: KRAKODLEW Spółka Akcyjna, so sídlom ul. Ujastek nr 1, 30-969 Kraków, Poľská republika, REGON (IČO): 350821059, iné IČ: 0000189762, NIP: 6781010225, zastúpeného advokátskou kanceláriou V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdého 783/4, 010 01 Žilina, IČO: 36 858 820, v mene ktorej koná JUDr. Mária Hanuliaková, ako advokátka a konateľka, proti žalovanému: I.P.C. REFRACTORIES a. s., so sídlom Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 31 691 099, zastúpenému advokátskou kanceláriou KORABOVA & LOVICH s.r.o., so sídlom Laurinská 4, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 131 931, v mene ktorej koná JUDr. Dušan Lovich, ako advokát a konateľ, o zaplatenie 31 000,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 33Cb/18/2020, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13. mája 2020, č. k. 33Cb/18/2020-93, takto

rozhodol:

- I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 13. mája 2020, č. k. 33Cb/18/2020-93, konanie zastavil s tým, že stranám náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že nakoľko majú strany sporu sídla v rôznych členských štátoch Európskej únie (žalobcom je právnická osoba - obchodná spoločnosť, so sídlom v Poľskej republike a žalovaným je slovenská obchodná spoločnosť), pre určenie právomoci súdu príslušného členského štátu je potrebné aplikovať ustanovenia Nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“). S poukazom na znenie čl. 7 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia a žalobcom predložené listiny, súd prvej inštancie dospel k záveru, že keď miesto dodania tovaru bolo v Slovinsku, právomoc súdov Slovenskej republiky nie je daná, pretože je daná právomoc súdov Slovinska. Z tohto dôvodu súd konanie zastavil.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že jej súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C. s. p.).

3. V rámci podaného dovolania žalovaný trval na tom, že zastavením konania napadnutým uznesením súdu prvej inštancie došlo k obmedzeniu prístupu dovolateľa k súdu, pričom k tomuto nesprávnemu procesnému postupu došlo na základe nesprávnej aplikácie nariadenia, keď tento pripustil len možnosť uplatnenia výlučnej právomoci podľa čl. 7 nariadenia, tzn. bez možnosti pripustenia aplikácie článkov 4 - 6 nariadenia. V tejto súvislosti dovolateľ považoval za potrebné citovať body 30 až 35 Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. mája 2019, č. k. IV. ÚS 63/2019-36. V závere dovolateľ navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie dovolacím súdom zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nepodlieha dovolaciemu prieskumu, v dôsledku čoho sa dovolací súd nemôže zaoberať argumentáciou obsiahnutou v dovolaní, a to bez ohľadu na to, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo. Žalovaný vzhľadom na uvedené navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť podľa ust. § 447 c/ C. s. p. alebo dovolacie konanie zastaviť pre nedostatok funkčnej príslušnosti dovolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o dovolaní žalobcu.

6. Podľa ust. § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Procesné podmienky v civilnom sporovom konaní, i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane strán sporu), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ civilného sporového konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak súd pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví § 161 ods. 2 C. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

8. Z podania žalobcu, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo strana sporu žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon žalobcu v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie okresného súdu, ktorým bolo konanie zastavené, je dovolaním v zmysle § 419 a nasl. C. s. p.

9. Podľa ust. § 34 C. s. p., o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa ust. § 35 C. s. p., o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

11. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že najvyšší súd je funkčne príslušný rozhodovať iba o dovolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacích súdov; tzn. prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolaním nie je možné napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie, z čoho vyplýva, že dovolanie možno podať až po predchádzajúcom podaní odvolania.

13. V predmetnej veci však rozhodnutie okresného súdu, ktorým bolo konanie zastavené, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vydaného v rámci odvolacieho konania. Funkčná príslušnosť

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného dovolania žalobcu preto nie je daná.

14. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu okresného súdu podľa ust. § 419 C. s. p. v spojení s ust. § 161 ods. 2 C. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.